

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá překážkami autoevaluace učitelů základních a středních škol. Cílem diplomové práce bylo zjistit, zda existují subjektivně vnímané překážky, které brání učitelům základních a středních škol v procesu autoevaluace jejich pracovního výkonu. Dále tyto překážky popsat, zjistit, kde je jejich příčina a navrhnout opatření, jak tyto překážky odstranit. Teoretická část je zpracována na základě studia odborné literatury a dalších dostupných zdrojů. Seznamuje se základními pojmy dané problematiky, popisuje profesi učitele a způsob ukotvení autoevaluace v legislativě. Z hlediska potřeby podrobného vhledu do problematiky je zvolen kvalitativně orientovaný výzkum a metoda ohniskové skupiny. Analýza získaných dat je inspirována metodou zakotvené teorie. Získaná data byla nejdříve kódována a dále izolována do kategorií. Každá z kategorií byla pro účel vyšší přehlednosti rozdělena do subkategorií. Prostřednictvím analýzy byly vytvořeny čtyři kategorie – kontext profese, bariéry na straně učitele, nedostatek podpory a specifické bariéry. Kategorie kontext profese zahrnuje subkategorie nedostatek času, velké množství pracovních povinností a náročnost profese. Kategorie bariér na straně učitele obsahuje subkategorie negativní přístup učitele k autoevaluaci, nezkušenost učitele s autoevaluací, nedostatečnou motivaci učitele a stagnaci učitele. V kategorii nedostatek podpory jsou zahrnuty subkategorie nedostatek podpory ze strany kolegů, nedostatek podpory ze strany vedení školy a nedostatek podpory při studiu. V kategorii specifické bariéry byly izolovány subkategorie neefektivní využívání metod autoevaluace a specifické bariéry u jednotlivých metod autoevaluace. Shrnutí výsledků vystihuje souvislosti mezi jednotlivými bariérami autoevaluace a dále představuje návrhy učitelů, jak jednotlivým bariérám autoevaluace předcházet.

KLÍČOVÁ SLOVA

autoevaluace, sebereflexe, rozvoj pedagogických pracovníků, učitel, překážky autoevaluace, ohniskové skupiny